

Obsah

Pavouci České republiky.....	2
Snovačka popelavá <i>Theridion cinereum</i> Thorell, 1875 – nový druh pro Česko i Slovensko.....	4
Punčoškář horský <i>Coelotes atropos</i> a punčoškář zemní <i>Coelotes terrestris</i>	6
Kamenožrout zelený II.....	8
Nález pakřížáka <i>Uloborus plumipes</i> v Botanické zahradě v Praze 2.....	12
Druhý nález plachetnatky teplomilné <i>Linyphia tenuipalpis</i> v ČR.....	13
Alarmující invaze klepe na dveře – <i>Leiobunum</i> sp.....	15
Pracovní skupina pro ukládání údajů o pavoucích České republiky.....	16
Příživníci.....	17
28. Evropský arachnologický kongres – Turín.....	19
Genetická konference GSGM 2014.....	21
113. seminář České arachnologické společnosti.....	21
Kolegové, kteří letos ukončili studium.....	21
Noví členové ČASu.....	21
Česká bibliografie.....	22
Britská bibliografie.....	24
Nové knihy	24

ARACHNOFAUNA ČR

Pavouci České republiky

Novým druhem arachnofauny naší republiky je *Theridion cinereum* Thorell, 1875: Brno-Hády, lom, 27.5.2014, 1 ♀, leg. J. Dolanský, det. J. Dolanský & B. Thaler-Knoflach, coll. J. Dolanský.

Dalším registrovaným druhem české arachnofauny se stává *Holocnemus pluchei* (Scopoli, 1763): Praha-Hloubětín, 21.8.2009, 1 ♀, leg. K. Maršík. První nález učinil všímavý pracovník jednoho ze skladů v Praze, který nám zaslal jednoznačné fotografie druhu (Růžička 2011). Druhý nález již učinil „náš člověk“, který po druhu cíleně pátral v brněnských obchodech (Šich 2014).

V České republice tak ke konci roku 2014 evidujeme výskyt 871 druhů pavouků.

ŘEZÁČ *et al.* (2014) seznali, že druh *Dysdera ninnii* se vyskytuje pouze ve Středomoří, zatímco náš materiál (určovaný doposud právě jako *D. ninnii*) přináležející nově popsanému druhu *Dysdera moravica* Řezáč, 2014. Typovou lokalitou tohoto druhu je propast Macocha.

Výsledkem velmi obsáhlé fylogenetické práce RAMÍREZOVY (2014) jsou přesuny některých rodů mezi čeleděmi i ustanovení nových čeledí. Navrhované změny již byly akceptovány ve verzi 15.0 celosvětového katalogu pavouků (WORLD SPIDER CATALOG 2014), ve výpisu změn, které se týkají Evropy (BLICK 2014), in v přehledu evropských pavouků (NENTWIG *et al.* 2014). Našeho soupisu druhů se týkají následující změny:

rod *Cheiracanthium* je řazen do nové čeledi Eutichuridae,

rod *Zora* je řazen do čeledi Miturgidae,

rod *Cetonana* je řazen do nové čeledi Trachelidae,

rod *Phrurolithus* je řazen do nové čeledi Phrurolithidae.

Celosvětový aktualizovaný přehled názvosloví pavouků je pro každého arachnologa neocenitelnou pomůckou a přispívá ke snadné domluvě mezi odborníky. Norman I. Platnick se editování tohoto přehledu ujal po náhlé smrti Paola M. Brignoli, který navázal na předchozí katalogová díla (BRIGNOLI 1983). Po třech monumentálních knižně vydaných svazcích (PLATNICK 1989, 1993, 1997) následovala dlouhá série elektronických katalogů, které Norman zpracovával až do roku 2013. To je bratru čtvrt století! Však také říkáme „Platnickův katalog“. Od letošního roku se správy katalogu ujali kolegové v Bernu, s čímž souvisí i změna elektronické adresy. Když se zaregistrujete, stanete se členy The World Spider Catalog Association a můžete si volně stahovat taxonomickou literaturu, která je k tomu kterému taxonu k dispozici.

BLICK T. 2014: Taxonomic news relevant for Europe, Platnick 14.5 to 15.0. <http://www.european-arachnology.org/reports/reports.shtml>.

BRIGNOLI P. M. 1983: *A catalogue of the Araneae described between 1940 and 1981*. Manchester University Press, Manchester, 755 pp.

NENTWIG W., BLICK T., GLOOR D., HÄNGGI A., KROPF C. 2014: Spiders of Europe. <http://www.araneae.unibe.ch>.

PLATNICK N. I. 1989: *Advances in Spider Taxonomy 1981–1987. A Supplement to Brignoli's Catalogue of the Araneae described between 1940 and 1981*. Manchester University Press, Manchester and New York, 673 pp.

PLATNICK N. I. 1993: *Advances in Spider Taxonomy 1988–1991. With Synonymies and Transfers 1940–1980*. New York Entomological Society, New York, 846 pp.

PLATNICK N. I. 1997: *Advances in Spider Taxonomy 1992–1995. With Redescriptions 1940–1980*. New York Entomological Society, New York, 976 pp.

RAMÍREZ M. J. 2014. The morphology and phylogeny of dionychan spiders (Araneae: Araneomorphae). *Bull. Am. Mus. Nat. Hist.* **390** (1): 1–374.

RŮŽIČKA V. 2011: Pavouci České republiky. *Pavouk* **31**: 2–3.

ŘEZÁČ M., GASPARO F., KRÁL J. & HENEGER P. 2014: Integrative taxonomy and evolutionary history of a newly revealed spider *Dysdera ninnii* complex (Araneae: Dysderidae). *Zool. J. Linn. Soc.* **172** (2): 451–474.

ŠICH R. 2014: *Holocnemus plucheii* (Scopoli, 1763) a *Uloborus plumipes* (Lucas, 1846) v Brně. *Pavouk* **36**: 11–12.

WORLD SPIDER CATALOG 2014: World Spider Catalog. Natural History Museum Bern. <http://wsc.nmbe.ch>, version 15.5.

Vlastimil Růžička & Jan Dolanský

Snovačka popelavá *Theridion cinereum* Thorell, 1875 – nový druh pro Česko i Slovensko

Snovačka popelavá (obr. 1) se vyskytuje ve Švýcarsku, Rakousku, na Balkáně a dále na východ po Kazachstán a Kyrgyzstán (WORLD SPIDER CATALOG 2014). Naše nálezy posunují známý areál výskytu severozápadním směrem: 23.4.2007, Turňa nad Bodvou, okolí hradu, pod kamenem, 1 ♀ (další exemplář utekl během fotografování), R. Macek leg., J. Dolanský coll.; Brno-Hády, střední část lomu pod kamenem ležícím v řídkém xerothermním trávníku vedle cesty, 27.5.2014, 1 ♀, J. Dolanský leg. et coll.

Theridion cinereum žije pod kameny a v detritu na slunných místech. Je to drobný pavouček, při jeho hledání je třeba pečlivě prohlížet spodní stranu obrácených kamenů.

Tvarem epigyny s okrouhlou jamkou se velice podobá dalším druhům rodu *Theridion*. Charakteristickým znakem jsou široké esovité smyčky ductů, které zřetelně prosvítají skrz plošku epigyny před jamkou (obr. 2).

Je otázka, zda snovačka popelavá žije na našem území již dlouho, a pouze dosud unikala pozornosti. Území jižní Moravy bylo v minulosti intenzivně zkoumáno a v Hádech u Brna prováděla výzkumy řada zkušených arachnologů. Výskyt pavouka v lomu po nedávno ukončené těžbě naznačuje možnost, zda tato snovačka nebyla na naše území zavlečena například s těžební technikou.

Děkujeme Barbaře Knoflach-Thaler za potvrzení determinace obou dokladových exemplářů.

WORLD SPIDER CATALOG 2014: World Spider Catalog. Natural History Museum Bern. <http://wsc.nmbe.ch>, version 15.5. (12.12.2014)

Jan Dolanský & Rudolf Macek

Obr. 1: Samice snovačky popelavé *Theridion cinereum* (foto R. Macek)

Obr. 2: Epigyna snovačky popelavé *Theridion cinereum* (foto J. Dolanský)

Punčoškář horský *Coelotes atropos* a punčoškář zemní *Coelotes terrestris*

Determinace druhů *C. atropos* a *C. terrestris* v zásadě není problematická. MILLER (1971) i NENTWIG *et al.* (2014) popisují rozdíly ve tvaru konduktoru a patelární apofýzy, které jsou při pečlivém pozorování dobře patrné. Pokoutníci rodu *Coelotes* jsou ovšem velmi hojní v zemních pastech v lesním prostředí. Často je nutné zkoumat vzorky obsahující desítky nebo stovky jedinců. Posouzení výše uvedených znaků vyžaduje důkladné nastavení makadla pod mikroskopem. Přitom dobrým a snadno pozorovatelným znakem se též jeví postavení ouškovité mediální apofýzy. Poloha mediální apofýzy vůči konduktoru není narušena ani u expandovaného bulbu. U druhu *C. atropos* míří mediální apofýza do boku (obr. 1B), naopak u *C. terrestris* míří mediální apofýza dopředu zhruba před špičku konduktoru (obr. 1A). Znak je u obou druhů dobře znázorněn na obrázcích v Millerově klíči, ale není komentován. V klíči na internetu (NENTWIG *et al.* 2014) je u druhu *C. atropos* pohled z ventrální strany na makadlo převzat pouze z publikace LOCKET & MILLIDGE (1953), který se velice se podobá vyobrazení, které k druhu *C. atropos* nakreslil ALMQUIST (2006). Obě zmíněná vyobrazení se neshodují s morfologií jedinců z ČR a spíše se podobají druhu *C. solitarius* – srovnej např. s fotografií makadla exempláře *C. solitarius* z Maďarska, kterou zveřejnil Walter Pfliegler (WIKI DES SPINNEN-FORUMS 2014):

http://wiki.spinnenforum.de/index.php?title=Datei:Coelotes_solitarius_male_A3330_PN341_7.JPG

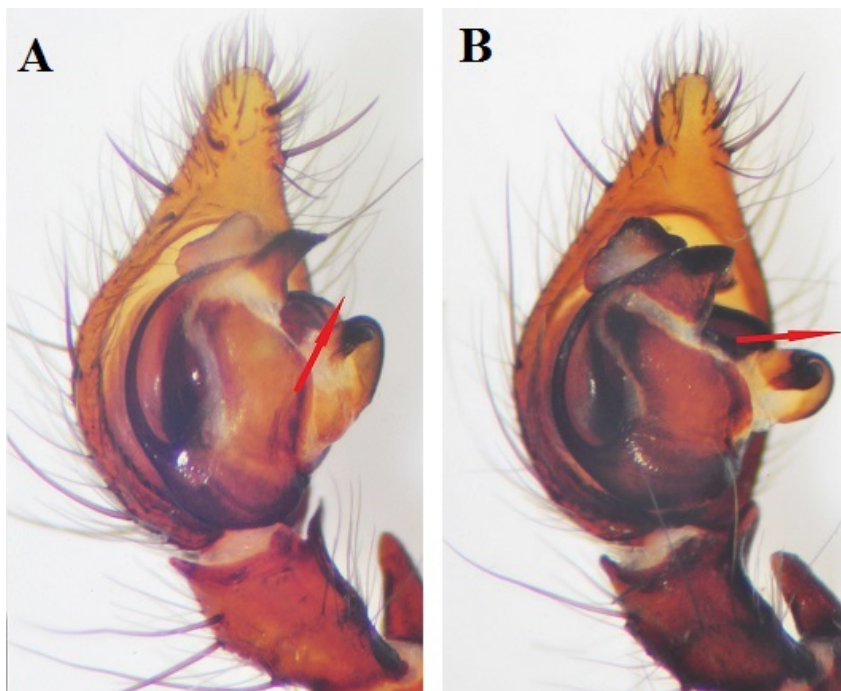
Rozdíly na epigynách druhů *C. atropos* a *C. terrestris* jsou dobře známe a nápadné (tvar políčka epigyny a postranních rýh, poloha výrůstků po stranách políčka), na obrázcích 3 a 4 je šipkou označen přední okraj políčka epigyny, který má *C. terrestris* ohraničen ostrou hranou, zatímco *C. atropos* má přechod hladký.

ALMQUIST S. 2006: Swedish Araneae, part 2 – families Dictynidae to Salticidae. *Insect Syst. Evol.* **63** (Suppl.): 285–601.

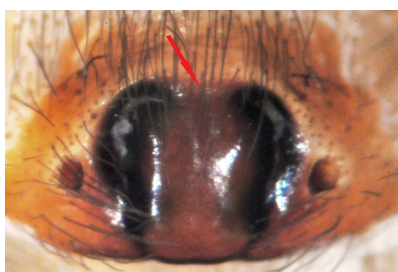
MILLER F. 1971: Řád Pavouci – Araneida. In DANIEL M. & ČERNÝ V. (eds), *Klíč zvířeny ČSSR IV*. ČSAV, Praha, pp. 51–306.

NENTWIG W., BLICK T., GLOOR D., HÄNGGI A. & KROPF C. 2014: Spiders of Europe. www.araneae.unibe.ch. Version of 12.12.2014.

WIKI DES SPINNEN-FORUMS 2014: Spinnen Wiki Forum. <http://wiki.spinnen-forum.de> Version of 12.12.2014.

Obr. 1: Makadlo samce: A – *Coelotes terrestris*, B – *Coelotes atropos* (foto J. Dolanský)

Obr. 2: Epigyna *Coelotes atropos* (foto J. Dolanský)

Obr. 3: Epigyna *Coelotes terrestris* (foto J. Dolanský)

Kamenožrout zelený II

Plachetnatky rodu *Porrhomma* – to je opravdu pohroma. U nás registrujeme výskyt nějakých asi tak šestnácti druhů (BUCHAR & RŮŽIČKA 2002; RŮŽIČKA & BUCHAR 2008; RŮŽIČKA 2009). Morfologické studium pavouků o šíři hlavohruďi někdy pouze 0,5 mm je svízelné; jsou si podobné jako vejce vejci, čert aby je vzal. Některé docela běžné druhy nejsou v Millerově klíči (MILLER 1971) vůbec uvedeny, třebaš *P. oblitum* či *P. myops*. Takže jsme s nimi dříve jaksi nepočítali. Z těch dvou jsem se (VR) seznámil nejprve s *P. myops*, takže tu jsem „vzal na milost“ dřív (RŮŽIČKA 2000). Asi proto jsem tu podivnou půdní pohromu označil původně jako *P. aff. myops* (viz RŮŽIČKA *et al.* 2011). Zkratka „aff.“ znamená „něco příbuzného *P. myops*“, což nakonec není úplně mimo. Genitálie jednotlivých forem z okruhu *P. oblitum* a *P. myops* jsou téměř nerozlišitelné. Dnes bych to ale bral spíše jako drobnookou formu *P. oblitum*. Ta už ovšem byla popsána.

V roce 1871 popsal O. Pickard-Cambridge (v rámci rodu *Linyphia*) dodnes platné druhy *Porrhomma microphthalmum* a *Porrhomma oblitum* (viz PICKARD-CAMBRIDGE 1871). Spolu s nimi podle samičky také druh *Linyphia ? oblonga*, který v popisu charakterizoval: „eyes very small“. Z důvodu nerozlišitelnosti vulv však MILLIDGE & LOCKET (1952) tuto drobnookou formu synonymizovali s druhem *P. oblitum*. Jenže MERRETT (1994) tuto formu opět pozvedl na úroveň druhu a dal jí jméno *P. cambridgei* (jelikož původní jméno bylo homonymem). Je to zamotaná historie.

Naprosto originální údaje o výskytu pavouků v půdě u nás přineslo používání trubkových pastí Ivanem H. Tufem a jeho studenty v letech 2005–2009. My jsme upravili design trubky (obr. 1) a od roku 2013 ve výzkumech půdních a puklinových pavouků pokračujeme (RŮŽIČKA & DOLANSKÝ 2014).

Olomoučtí zjistili v bukovém lese na opukovém podloží nedaleko Skutče v půdě v hloubce pod půl metru výskyt *P. microps* (LAŠKA *et al.* 2011). Ovšem v lužním lese v Litovelském Pomoraví obsadila *P. microps* první půlmetr hloubky, zatímco ve druhém půlmetru, pod ní, byla nalezena právě ta půdní pohroma. V hloubce 35–95 cm (průměr 80 cm). Směrem do hloubky, kde musí být šterkopísek, jedinců přibývalo (obr. 2). Vypadalo to, že by pavoučci mohli být doma právě v tom podložním šterkopísku.

V naší pasti zapuštěné do čistého šterkopísku (u Opatovic nad Labem) však zatím nic nebylo. Ale v půdě na opukovém svahu u Mravína, odkud jsme minule hlásili nález *Hahnia microphthalma* (viz RŮŽIČKA & DOLANSKÝ 2014), jsme chytili dva exempláře půdní pohromy v hloubce 90 a 120 cm. Poslední, nedopělý exemplář pochází z hloubky 100 cm z puklin v opuce u Kounova na Rakovnicku. Takže výskyt půdní pohromy známe v průměru z hloubky kolem jednoho metru v půdě či v puklinách horniny na opukovém podloží a v lužním lese.

Redukce očí exemplářů pohromy z půdy (obr. 3D) je v porovnání s druhem *P. oblitum* (obr. 3A) značná a zdá se být stálá. Tak jí tedy říkáme *P. cambridgei*. Ovšem tu u nás lapila už

L. Kubcová na Karlštejně (THALER *et al.* 2003)! Jenže ne v podzemí, ale na kůře dubu. Později ji také na Karlštejně sbíral M. Zedek v listovém opadu (obr. 3B). A kromě toho máme i několik exemplářů z Harbešské jeskyně z hloubky padesát metrů (obr. 3C). V porovnání s *P. oblitum* má *P. cambridgei* nejen redukované oči, ale i výrazně nižší hlavohrud.

Z jižní Anglie pocházejí čtyři nálezy samiček *P. cambridgei* – většinou z otevřených biotopů, z polí a luk (HARVEY *et al.* 2002). MERRETT (1994) zmiňuje početné nálezy na kovovém ohrazení a jeden ve „water trap“ (Mörickeho miska?) a dovozuje, že šlo nejspíše o astronauty. To je spolu s *Pseudomaro aenigmaticus* další příklad toho, že si někteří pavouci adaptovaní k životu v podzemí uchovávají schopnost šířit se letem na pavučinovém vlákne (RŮŽIČKA *et al.* 2013). Jedna samička byla nalezena ve Švýcarsku – na louce (HÄNGGI 1999). Tucet nálezů z lesních i otevřených stanovišť byl učiněn v Německu* a jsou mezi nimi i dva nálezy z jeskyní (MORITZ & ECKERT in prep.). Z našeho území máme nejen nálezy z povrchu a z hlubokých jeskyní, ale jasně dokládáme i MERRETTEM (1994) předpokládaný výskyt druhu v nehlubokých podzemních prostorách.

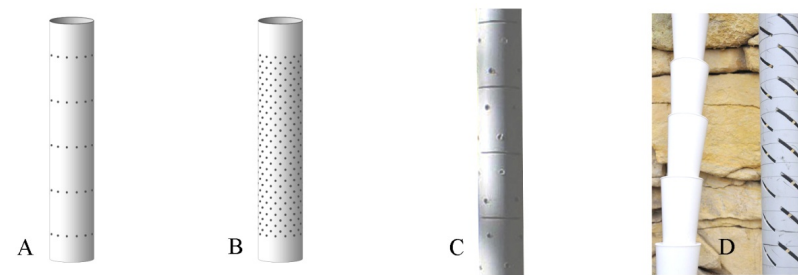
O nehlubokých podzemních prostorách a jejich živě vyšla právě pozoruhodná kniha (CULVER & PIPAN 2014), ve které je mnoho údajů z našeho území využito. Doufáme, že kniha podníká zájem o studium bezobratlých těchto přehlížených biotopů.

- BUCHAR J. & RŮŽIČKA V. 2002: *Catalogue of Spiders of the Czech Republic*. Peres, Praha, 351 pp.
- CULVER D. C. & PIPAN T. 2014: *Shallow subterranean habitats*. Oxford University Press, Oxford, 258 pp.
- HÄNGGI A. 1999: Nachträge zum „Katalog der schweizerischen Spinnen“ – 2. Neunachweise von 1993 bis 1999. *Arachnol. Mitt.* **18**: 17–37.
- HARVEY P. R., NELLIST D. R. & TELFER M. G. 2002: *Provisional atlas of British spiders (Arachnida, Araneae)*. Biological Records Centre, Huntingdon, 406 pp.
- LAŠKA V., KOPECKÝ O., RŮŽIČKA V., MIKULA J., VÉLE A., ŠARAPATKA B. & TUF I. H. 2011: Vertical distribution of spiders in soil. *J. Arachnol.* **39** (3): 393–398.
- LÓPEZ H. & OROMÍ P. 2010: A pitfall trap for sampling the mesovoid shallow substratum (MSS) fauna. *Speleobiol. Notes* **2**: 7–11.
- MERRETT P. 1994: *Porrhomma cambridgei*, replacement name for *Porrhomma oblongum* (O. P.-Cambridge, 1871), revalidated and redescribed from southern England (Araneae: Linyphiidae). *Bull. Br. arachnol. Soc.* **9** (9): 318–320.
- MILLER F. 1971: Řád Pavouci – Araneida. In DANIEL M. & ČERNÝ V. (eds), *Klíč zvířeny ČSSR IV*. ČSAV, Praha, pp. 51–306.
- MILLIDGE A. F. & LOCKET G. H. 1952: New and rare British spiders. *Proc. Linn. Soc. Lond.* **163** (1): 59–78.

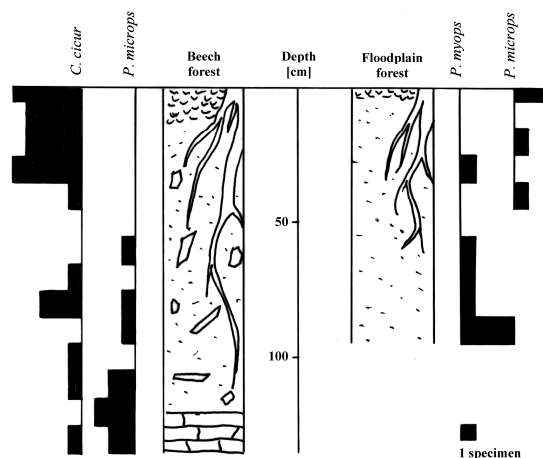
MORITZ M. & ECKERT R. in prep.: Zur Spinnen- und Weberknechtfauna (Arachnida: Araneae, Opiliones) der Höhlen deutscher Mittelgebirge (Harz, Kyffhäuser, Thüringer Wald, Zittauer Gebirge).

- PICKARD-CAMBRIDGE O. 1871: Descriptions of some British Spiders new to science, with a notice of others, of which some are now for the first time recorded as British species. *Trans. Linn. Soc. Lond.* **27**: 393–464.
- RŮŽIČKA V. 2000: *Porrhomma myops* and *Porrhomma egeria* in the Czech Republic. *Acta Univ. Purkyniana, Biologica* **4**: 149–150.
- RŮŽIČKA V. 2009: The European species of the *microphthalmum*-group in the genus *Porrhomma* (Araneae: Linyphiidae). *Contrib. Nat. Hist.* **12**: 1081–1094.
- RŮŽIČKA V. & BUCHAR J. 2008: Dodatek ke katalogu pavouků České republiky 2001–2007. Supplement to the Catalogue of Spiders of the Czech Republic 2001–2007. *Sborník Oblastního muzea v Mostě, řada přírodovědná* **29–30**: 3–32.
- RŮŽIČKA V. & DOLANSKÝ J. 2014: Kamenožrout zelený. *Pavouk* **36**: 4–9.
- RŮŽIČKA V., LAŠKA V., MIKULA J. & TUF I. H. 2011: Morphological adaptations of *Porrhomma* spiders inhabiting soil. *J. Arachnol.* **39** (2): 355–357.
- RŮŽIČKA V., ŠMILAUER P. & MLEJNEK R. 2013: Colonization of subterranean habitats by spiders in Central Europe. *Int. J. Speleol.* **42** (2): 133–140.
- SCHLICK-STEINER B. C. & STEINER F. M. 2000: Eine neue Subterrannfalle und Fänge aus Kärnten. *Carinthia II* **190**: 475–482.
- THALER K., BUCHAR J. & KUBCOVÁ L. 2003: Neue Funde von zwei *Porrhomma*-Arten in Zentraleuropa (Araneae, Linyphiidae). *Entomol. Nachr. Ber.* **46**: 173–176.
- *<http://www.spiderling.de/arages/Verbreitungskarten/Karte1.php?Art=695>

Vlastimil Růžička & Jan Dolanský

Obr. 1: Typy perforace trubkové pasti. A – SCHLICK-STEINER & STEINER (2000); B – LÓPEZ & OROMÍ (2010); C – LAŠKA *et al.* (2011); D – náš design

Obr. 2: Půdní profily a hloubkové rozložení nejpočetnějších druhů pavouků v bučině na opukovém podloží (Skuteč-Hluboká) a v lužním lese (Horka nad Moravou, PR Dalibor). Orig. I. H. Tuf & V. Růžička

Obr. 3: Oči. A – *Porrhomma oblitum*; B – *P. cambridgei*, stromová kůra, Karlštejnsko; C – *P. cambridgei*, Harbešská jeskyně; D – *P. cambridgei*, půda v lužním lese, Litovelské Pomoraví.

Nález pakřížáka *Uloborus plumipes* v Botanické zahradě v Praze 2

Ve dnech 29.–30.11.2014 jsem měl příležitost se v rámci Fluorescenční noci pořádané přírodovědeckým sdružením Arachne zúčastnit prohlídky dvou pražských skleníků, a to skleníku Stanice přírodovědců a skleníku Botanické zahrady Na Slupi. Na základě výzvy uveřejněné v minulém čísle Pavouka (ŠICH 2014) jsem se spolu s ostatními studenty v obou sklenících díval i po druzích *Holocnemus pluche* a *Uloborus plumipes*. V prvním ze jmenovaných skleníků jsme objevili jen velmi početnou populaci třesavky *Pholcus phalangioides*, jedno mládě křížáka rodu *Araniella* a jednu samici snovačky *Steatoda triangulosa*. Ve druhém skleníku jsme našli samici a několik mláďat snovačky *Parasteatoda tepidariorum*, jedno mládě blíže neurčitelného křížáka a tři samice pakřížáka *Uloborus plumipes* na opuncii druhu *Opuntia echios* (obr.). Dokladový materiál je konzervován v čistém lihu a uložen v zoologické podsбірce Národního muzea (NM).

Nálezy:

Pholcus phalangioides (Fuesslin, 1775): 2 ♀♀, 3 JJ, 29.11.2014, Praha 5, skleník Stanice přírodovědců, 50°4'33"N, 14°23'59"E (5952), P. Dolejš lgt (in) & det., coll. NM (P6A 5889).

Steatoda triangulosa (Walckenaer, 1802): 1 ♀, 29.11.2014, Praha 5, skleník Stanice přírodovědců, 50°4'33"N, 14°23'59"E (5952), P. Dolejš lgt (in) & det., coll. NM (P6A 5890).

Parasteatoda tepidariorum (C. L. Koch, 1841): 1 ♀, 30.11.2014, Praha 2, skleník Botanické zahrady Na Slupi, 50°4'17"N, 14°25'14"E (5952), P. Dolejš lgt (in) & det., coll. NM (P6A 5891).

Uloborus plumipes (Lucas, 1846): 1 ♀, 30.11.2014, Praha 2, skleník Botanické zahrady Na Slupi, na *Opuntia echios*, 50°4'16"N, 14°25'11"E (5952), P. Dolejš lgt (in) & det., coll. NM (P6A 5892).

Současné rozšíření pakřížáka *Uloborus plumipes* v České republice shrnuje ve své práci BEZDĚČKA (2013). Na území Prahy se podle údajů Nálezových databází České arachnologické společnosti (ČAS 2014) a Biolibu (MACHAČ 2014) jedná o pátý nález. První pražský údaj pochází ze Slezské ulice v Praze 3 (9.12.2000), druhý z roku 2002 (bez uvedení bližších detailů), třetí z blíže nespecifikovaného zahradnictví (srpen 2013) a čtvrtý z Hornbachu na Černém Mostě (1.2.2014). I nadále tak platí Radkova výzva k pátrání po pakřížáku chluponohém ve vašem okolí. Děkuji organizátorům Fluorescenční noci za umožnění vstupu do obou skleníků, jejím účastníkům za pomoc při hledání pavouků a Michaelu Mikátovi za vyfotografování místa nálezu.

BEZDĚČKA P. 2013: Jihlava – nová lokalita introdukovaného pavouka *Uloborus plumipes* v České republice. *Acta rer. nat.* **15**: 105–106.

ČAS 2014: Česká arachnologická společnost – *Uloborus plumipes* Lucas, 1846.

<http://cas.zlej.net/druh/uloborus-plumipes-858.html> (17.12.2014)

MACHAČ O. 2014: Mapa rozšíření *Uloborus plumipes* – detail oblasti. In Zicha O. (ed.), Biological Library – BioLib. <http://www.biolib.cz/cz/taxonmaparea/id382/?area=5952> (17.12.2014)

ŠICH R. 2014: *Holocnemus plucheii* (Scopoli, 1763) a *Uloborus plumipes* (Lucas, 1846) v Brně. *Pavouk* 36: 11–12.

Petr Dolejš

Obr.: Sítě pakřížáka *Uloborus plumipes* ve skleníku Botanické zahrady Na Slupi na *Opuntia echinos*; jedna za samic v pravém horním rohu fotografie označena šipkou (foto M. Mikát).

Druhý nález plachetnatky teplomilné *Linyphia tenuipalpis* v ČR

Plachetnatka teplomilná (obr.) se vyskytuje se v řadě zemí Evropy kromě její jihovýchodní části (NENTWIG *et al.* 2014). U nás byl výskyt znám dosud z jediného nálezu na kopci Raná u Loun (11.9.2002).

V letošním roce jsem během návštěv PP Načeratický kopec u Znojma nasmýkal několik exemplářů tohoto druhu (22.8.2014 jedna samice a jeden subadultní exemplář, 20.9.2014 dvě samice). Jedná se o první nález na Moravě. Zajímavá je značná vizuální podobnost obou lokalit. V obou případech to jsou zanedbané stráně se stařinou a křovinami, s občasnými ploškami kamenitých míst a skalní stepi, na obou lokalitách byl jako management území nedávno zaveden extenzivní chov koz a ovcí.

Sítě s pavouky se mně najít nepodařilo, nalezení jedinci byli přítomni ve smyku nízké řídké trávy v okolí šterkovitých a kamenitých míst. Všichni jedinci byli nalezeni na poměrně malé ploše. Smýkání křovin a vyšší stařiny na přilehlých plochách žádný výsledek nepřineslo (zde byl naopak běžný příbuzný druh *L. triangularis*).

Území PP Načeratický kopec je zajímavou arachnologickou lokalitou. Při několika krátkých návštěvách 7.4., 22.8. a 20.9.2014 jsem ze vzácnějších druhů dále nasbíral například *Acartauchenius scurrilis*, *Metopobactrus ascitus*, *Micaria formicaria*, *M. guttulata*, *Titanoeca schineri* a *Xysticus striatipes*. Při dalším výzkumu této lokality (který bude zahrnovat i optimální termíny v květnu a červnu) počet vzácných druhů jistě ještě vzroste.

NENTWIG W., BLICK T., GLOOR D., HÄNGGI A. & KROPF C. 2014: Spiders of Europe. www.araneae.unibe.ch. Version of 12.12.2014.

Jan Dolanský

Obr.: Samice plachetnatky teplomilné *Linyphia tenuipalpis* (foto J. Dolanský)

Alarmující invaze klepe na dveře – *Leiobunum* sp.

Již v roce 2000 se objevily první zprávy o novém a dosud nepopsaném druhu sekáče z čeledi Sclerosomatidae patřícího do rodu *Leiobunum* (L. Koch, 1839). Jeho první záznamy pochází z Nizozemí, odkud se začal velmi rychle šířit do Německa, Belgie, Rakouska a Švýcarska (obr. 1) (BEZDĚČKA 2008; WIJNHOFEN 2011). Záznamy naznačují, že se druh rozšířil do téměř celé střední a severní Evropy. Aktuální nálezy v Německu ukazují výskyt tohoto druhu blízko západních hranic s Českou republikou (obr. 2). Proto se jeho výskyt dá u nás očekávat v nejbližší době (BEZDĚČKA 2008).

Jedná se o typicky dlouhonohého sekáče, jehož robustní tělo dosahuje oproti většině druhů z rodu *Leiobunum* větších rozměrů [např. jako *Leiobunum limbatum* (L. Koch, 1861)]. Barva těla je převážně černá, na dorzální straně můžeme pozorovat zelené metalizované odlesky. Na nohou má žluté až světle hnědé části, které kontrastují se zbytkem nohou a tmavým tělem (obr. 3). Díky jeho silné agregaci na stěnách s velkým počtem jedinců (obr. 4) a typickému vzhledu je nemožné si tento druh splést s jiným z rodu *Leiobunum* (WIJNHOFEN *et al.* 2007).

Něco málo ze života

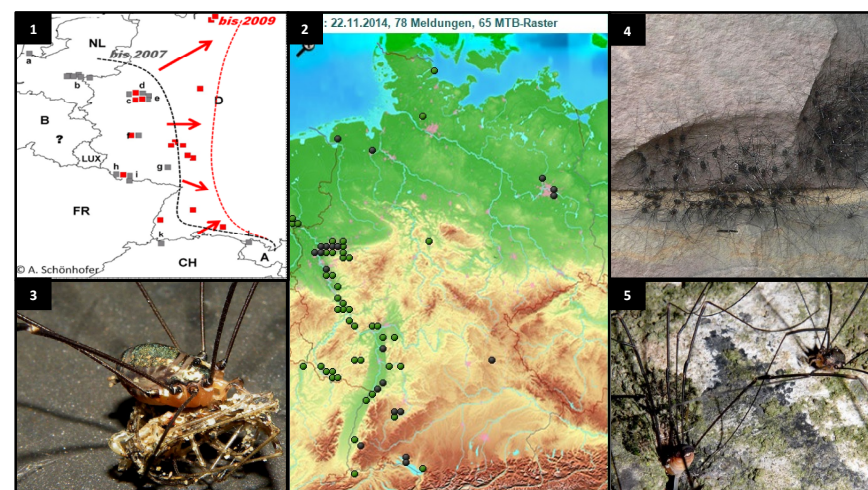
Jak již bylo zmíněno, *Leiobunum* sp. inklinuje k životu v agregovaných skupinách. Tyto skupiny mohou čítat přes 1000 jedinců a nacházejí se v blízkosti člověkem ovlivněných stanovišť a ve skalnatém prostředí. Jedná se o převážně synantropní druh. Preferuje severně orientované zdi, kde přes den zůstává a v noci (zhruba hodinu a půl po západu Slunce) se vydává individuálně na lov (obr. 3). Jako predátor loví jiné bezobratlé živočichy a k ránu se zase vrací do svého úkrytu (WIJNHOFEN *et al.* 2007; WIJNHOFEN 2011). Ale i predátoři mají své predátory. Části těla tohoto druhu jsou často nalézány v sítích křížáků *Nuctenea umbratica* (Clerck, 1757) a *Araneus diadematus* (Clerck, 1757) a také pokoutníků. Na své si přijdou i skákavky druhu *Marpisa muscosa* (Clerck, 1757) (WIJNHOFEN 2007). Páření probíhá stranou od skupiny a sameček si hlídá samičku po celou dobu kopulace i následného kladení vajíček do nalezené štěrbině mezi kameny (obr. 5). Se soky, kteří se snaží páření přerušit, svádí nelítostné boje a odhání je od své družky. Vítěz těchto soubojů poté opakovaně se samičkou kopuluje (WIJNHOFEN 2011).

Náhled do budoucnosti

Současné šíření invazních druhů má potenciál ovlivňovat stávající faunu. Proto i dopad invaze sekáče *Leiobunum* sp. může být katastrofální. Příkladem z historie je druh *Opilio parietinus* (L. Koch, 1839), který od roku 1492 (kdy začal kolonizovat Evropu) do roku 1970 dominoval na zdech po celé Evropě. Jeho osud zpečetil jiný invazní druh *Opilio canestrinii* (Thorell, 1867). Dnes je *O. parietinus* považován za silně ohrožený, v některých zemích dokonce zmizel úplně (MUSTER *et al.* 2014). Doufejme, že takto silný dopad nezažijeme u arachnofauny České republiky.

- BEZDĚČKA P. 2008: Seznam sekáčů (Opiliones) České republiky. *Klapalekiana* **44**: 109–120.
- MUSTER C., MEYER M., SATTTLER T. 2014: Spatial arrangement overrules environmental factors to structure native and non-native assemblages of synanthropic harvestmen. *PLoS one* **9**: 1–11.
- WIJNHOFEN H. 2011: Notes on the biology of the unidentified invasive harvestman *Leiobunum* sp. (Arachnida: Opiliones). *Arachnol. Mitt.* **41**: 17–30.
- WIJNHOFEN H., SCHÖNHOFER A. L., MARTENS J. 2007: An unidentified harvestman *Leiobunum* sp. Alarmingly invading Europe (Arachnida: Opiliones). *Arachnol. Mitt.* **34**: 27–38.

Matyáš Hiřman

Obr. 1–5: *Leiobunum* sp. 1 – Rychlost invaze mezi lety 2007 a 2009 (axelschoenhofer.weebly.com); 2 – Nálezy v Německu, zelené body: rok 2000–2009, černé body: rok 2010–2014 (spiderling.de); 3 – Samice s pavoučí kořistí (WIJNHOFEN 2011); 4 – Agregace druhu na zdi domu (spiderling.de); 5 – Samice klade vajíčka do štěrbině za přítomnosti samce (WIJNHOFEN 2011).

Pracovní skupina pro ukládání údajů o pavoucích České republiky

Na listopadovém semináři naší společnosti byl během diskuze dohodnut vznik pracovní skupiny pro ukládání dat o pavoucích ČR. Náplní práce skupiny je upravit novou podobu databáze, vytvořit podmínky pro snadné zapisování a import dat, individuální pomoc

arachnologům při konverzi dat z jiných aplikací, motivace členů ČASu k získávání a ukládání faunistických údajů a také prezentace databáze (na seminářích, konferencích apod.).

K funkci hlavního koordinátora skupiny jsem byl vyzván já (Jan Dolanský), základní podobu aplikace pro zápis jednotlivých údajů vytvořil a hlavní tíhu importu i správy a prezentace dat ponese Ota Zimmermann, širokou metodickou pomoc již poskytuje Vlastimil Růžička, dále spolupráci nabídli Jan Buchar, Ondřej Machač a Aleš Jelínek. Pokud máte někdo další zájem být členem skupiny, ozvěte se, práce bude, tuším, dost.

Jan Dolanský

BIONOMIE PAVOUKOVČŮ

Příživníci

Jakoby pavouci neměli dost přirozených nepřátel z řad obratlovců i bezobratlých a nesčetné množství parazitů a parazitoidů. Je tu ještě řada příživníků, kteří se živí jak na pavoučí snůšce, tak i na ulovené kořisti. Na pavouky ale nejsou přímo specializováni, spíše se jedná o příležitostný zdroj potravy. A tak se s nimi arachnolog setká poměrně vzácně.

Ve skupině příživníků na kořisti převažují dvoukřídlí (Diptera) několika čeledí. Nejčastěji můžeme pozorovat zástupce zavalitkovitých (Milichiidae). Tyto drobné mušky rády olizují sekret na běžníky ulovených včelách (obr. 1). Nejsou to tedy praví kleptoparazité, ale komenzálové. Vzhledem k tomu, že se vyskytují v hojném počtu, obtěžují pavouky při jejich hodování. Zato srpice (*Panorpa* spp.) jsou již kleptoparazity v pravém slova smyslu, a to zpravidla na nestřežené kořisti křížáků. Vzácně se pak příživují i na čerstvě ulovené kořisti, např. listovníků (obr. 2).

Skupina příživníků na pavoučích vajíčkách je méně početnější a její zástupci i méně často viditelní. Zaznamenáni byli v zámotcích zářednic a v kokonech křížáka pruhovaného, což jsou pavouci s poměrně početnou snůškou, která navíc není samicí strážena. A tak se může stát vhodnou potravou pro takové druhy hmyzu, kteří se dokážou k vajíčkům pavouka dostat. Konzumace pavoučích vajíček byla zdokumentována u larev brouků a zlatooček (obr. 3), nymf ploštic, ale i u mravenců rodu *Lasius*. Ve skutečnosti ale spektrum příživníků může být ještě mnohem širší...

Jan Erhart

Obr. 1: Zavalitky (Milichidae) na kořisti běžníka

Obr. 2: Srpice na kořisti běžníka

Obr. 3: Larva zlatoočky vysávající vajíčka zářednice mokřadní (foto J. Erhart)

28. Evropský arachnologický kongres – Turín

Tradiční setkání (nejen) evropských arachnologů se letos konalo v italském Turíně. Celkem se konference účastnilo 201 arachnologů (z toho 84 studentů) za podpory 26 doprovázejících osob. Odeznělo pět plenárních přednášek, 81 přednášek (z toho 26 studentských) a byl vystaven stejný počet posterů (z toho 36 studentských). Celkem tedy bylo představeno 167 příspěvků, což odpovídá výšce v metrech turínské dominanty, věže Mole Antonelliana, která byla hlavním motivem kongresového loga. Z České arachnologické společnosti se konference aktivně zúčastnilo 16 členů (obr.), kteří představili devět přednášek (zvýrazněné tučně) a 14 posterů. Věra Opatová získala druhou cenu za nejlepší studentskou přednášku.

Příspěvky:

CORCOBADO & PEKÁR: Revealing the selection forces behind the evolution of inaccurate Batesian mimicry in myrmecomorphic spiders.

DOLEJŠ: A collection of horseshoe crabs (Chelicerata, Xiphosura) in the National Museum, Prague (Czech Republic).

FORMAN & KRÁL: Findings of unusual karyotypes in early-diverging entelegyne spiders.

FORMAN a kol.: Comparative cytogenetic study of two ctenid spiders, *Cupiennius salei* and *Viridasius fasciatus* (Araneae, Ctenidae).

HAVLOVÁ a kol.: The difference in species diversity and abundance of spiders on grape vine on terraced and conventional vineyards based on the type of management.

HULA: Some interesting jumping spiders (Araneae, Salticidae) from the Czech Republic.

JUST a kol.: RIMs in action: Courtship and copulatory behaviour of wolf spiders of the genus *Alopecosa* (Araneae, Lycosidae).

KASAL a kol.: www.arachnobaze.cz.

KORENKO: Web architecture alteration of the orb-weaver *Tetragnatha montana* (Araneae, Tetragnathidae) induced by a polysphinctine parasitoid (Ichneumonidae, Polysphinctini).

KOŠULIČ a kol.: Vineyard terraces as a refuge for rare and endangered spiders in a modern agriculture landscape.

KOŠULIČ a kol.: Effect of canopy openness on distribution of sibling species from *Pardosa lugubris*-group (Araneae, Lycosidae).

LÍZNAŘOVÁ a kol.: The effect of individual relatedness on colony performance in group-living *Cyrtophora citricola* (Araneae, Araneidae).

MICHALCO: Are distinct hunting strategies of euryphagous spiders linked to their trophic functional distinction?

MICHALCO & PEKÁR: Implications of behavioral traits of an intra-guild predator for biological control.

MICHALCO a kol.: Changes in coexistence mechanisms with spatial scale and management type in the spider communities from vineyard terraces.

NIEDOBOVÁ & HULA: Vertical structure of lowland deciduous forest spider community.

OPATOVÁ a kol.: Loosening the belt: How the Hercynian Belt breakup shaped the distribution of the trap-door spider genus *Ummidia* (Araneae, Ctenizidae) in the Western Mediterranean.

PEKÁR: Comparative analysis of passive defences in spiders (Arachnida, Araneae).

RAŠKA a kol.: Reactions of jumping spiders towards aposematic prey (Araneae, Salticidae).

ŘEZÁČ a kol.: Morphology, function and evolution of spider silk glands – a review.

SENTENSKÁ a kol.: Indication of postmating isolation between two sibling species of spiders

SENTENSKÁ a kol.: Male and female venom glands in a sexually stinging scorpion (Arachnida, Scorpiones).

SVOJANOVSKÁ a kol.: Karyotype evolution of the harvestmen suborder Laniatores (Arachnida, Opiliones).

Obr.: Česká delegace v Turíně 2014 (foto C. Komposch)

Genetická konference GSGM 2014

Ve dnech 24.–26.9.2014 se v Průhoncích u Prahy konala Genetická konference Genetické společnosti Gregora Mendela. Českou arachnologii zastoupila skupina Jury Krále.

Příspěvky:

ÁVILA HERRERA a kol.: X_1X_2Y system of haplogyne spiders and its evolution.

FORMAN a kol.: Comparative cytogenetic study on two ctenid spiders, *Cupiennius salei* and *Viridasius fasciatus*.

REYES LERMA a kol.: Evolutionary distribution and meiotic behaviour of holokinetic chromosomes in spiders.

113. seminář České arachnologické společnosti

V sobotu 8.11.2014 se na PĚF UK v Praze konal arachnologický seminář ku příležitosti 70. narozenin doc. RNDr. Jaromíra Hajera, CSc.

Program:

10:00–11:00 – zpřístupnění posluchárny, občerstvení, diskuze...

11:00 zahájení semináře

- S. Pekár – výroční zpráva ČASu
- P. Dolejš & P. Just – ohlédnutí za 28. evropským arachnologickým kongresem v Turíně (2014)
- S. Pekár & V. Hula – plány na 29. evropský arachnologický kongres v Brně (2015)

12:30–15:30 hod – oběd

- J. Buchar – krátké slovo k jubileu doc. J. Hajera
- J. Hajer – Mohou chodidla sklípkanů produkovat vláknité sekrety?
- V. Růžička – Podezřelé bledé tváře
- M. Forman – Ze života stepníků

17:00–17:15 – přestávka

- O. Zimmermann, V. Růžička & J. Dolanský – Diskuze k nové vlně ukládání faunistických dat o pavoucích do databáze
- E. Siegelová – Ekologie pavoučích společenstev v lomech Českého krasu
- M. Řezáč – Pavouci pískoven a novinky v naší arachnofauně
- O. Machač – Faunistické zajímavosti Hané aneb vzácní pavouci na střední Moravě

Kolegové, kteří letos ukončili studium

Ondřej Machač – magisterské (školitel: I. H. Tuf, oponent: Z. Krumpálová)

Ondřej Košulič – doktorské (školitelé: J. Bezděk a V. Hula, oponenti: J. Buchar, S. Korenko a L. Purchart)

Blahopřejeme!

Noví členové ČASu

Michaela Czerneková	ARA	czernekovam@seznam.cz
Martin Čapek	ARA	capek.mart@email.cz
Christoph Hörweg	ARA, PSE	christoph.hoerweg@nhm-wien.ac.at
Erik Richard Hromádko	ARA	marsesworld@yahoo.com
Lucie Křištofová	ARA	lu.stage@email.cz
Šárka Mašová	ARA	masova.sarka@gmail.com
Kamil Petříček	ARA	kamil.petricek@seznam.cz
Martin Vajs	ARA	jonathane@seznam.cz

Lenka Kubcová

BIBLIOGRAFIE

Česká bibliografie

Pavouci

- BERANOVÁ V. 2014: *Mapování křížáka pruhovaného (Mapping occurrence of a wasp spider)*. Seminar thesis, Secondary school Rokycany, 34 pp. (in Czech, English abstract).
- BEZDĚČKA P. 2013: Jihlava – nová lokalita introdukovaného pavouka *Uloborus plumipes* v České republice. Jihlava – new location of introduced spider *Uloborus plumipes* in the Czech Republic. *Acta rer. nat.* **15**: 105–106.
- CÁRDENAS M., ŠEDO O. & PEKÁR S. 2014: Is there ontogenetic shift in the capture traits of a prey-specialized ant-eating spider? *J. Zool.* **293** (4): 234–242. DOI: 10.1111/jzo.12139.
- DOBRORUKA I. 2014: *Možnost využití návnadových pastí pro vzorkování makrofauny (Possibility of use of litter bags to study soil macroinvertebrates)*. MSc. thesis, Palacký University, Olomouc, 33 + VIII + VII pp. (in Czech, English abstract).
- DOLEJŠ P., BUCHAR J., KUBCOVÁ L. & SMRŽ J. 2014: Developmental changes in the spinning apparatus over the life cycle wolf spiders (Araneae: Lycosidae). *Invertebr. Biol.* **133** (3): 281–297. DOI: 10.1111/ivb.12055.

- HAJER J., CZERNEKOVÁ M. & ŘEHÁKOVÁ D. 2014: Silk spinning apparatus and silk microstructure of *Silhouettella loricator* (Araneae, Araneomorphae, Oonopidae). *Trends Entomol.* **10**: 29–38.
- HAVLOVA L., HULA V., NIEDOBOVA J. & MICHALCO R. 2014: Differences in spider species diversity on grapevine plants on terraced and plain vineyards depending on the type of management. *MendelNet* **2014**: 255–259.
- HENEBERG P. & ŘEZÁČ M. 2014: Dry sandpits and gravel-sandpits serve as key refuges for endangered epigeic spiders (Araneae) and harvestmen (Opiliones) of Central European steppes aeolian sands. *Ecol. Eng.* **73**: 659–670. DOI: 10.1016/j.ecoleng.2014.09.101.
- HORNÁK O. 2014: *Vliv aplikace exogenní organické hmoty na půdní faunu (Impact of application of exogenous organic matter to soil fauna)*. BSc. thesis, Palacký University, Olomouc, 33 + X pp. (in Czech, English abstract).
- KOŠULIČ O. 2014a: *Viniční terasy jako refugia pro výskyt xerothermních druhů pavouků (Araneae) a jejich bioindikační využití v hodnocení kvality životního prostředí a úrovně biodiverzity (Vineyard terraces as a refuge for xerothermophilic species of spiders (Araneae) and their bioindicative use in assessment of the environment quality and biodiversity level)*. PhD. thesis, Mendel University, Brno, 151 pp.
- KOŠULIČ O. 2014b: Araneofauna of the Křéby National Nature Monument (Eastern Moravia, Czech Republic) with some notes to conservation management of the locality. *Acta univ. agric. et silvic. Mendel. Brun.* **62** (5): 991–1005. DOI: 10.11118/actaun201462050991.
- KOŠULIČ O., MICHALCO R. & HULA V. 2014: Recent artificial vineyard terraces as a refuge for rare and endangered spiders in a modern agricultural landscape. *Ecol. Eng.* **68**: 133–142. DOI: 10.1016/j.ecoleng.2014.03.030.
- MACHAČ O. & ZEDEK M. 2014: *Hahnna candida* – nový druh pavouka pro Českou republiku (Araneae: Hahniidae). *Hahnna candida* Simon, 1875 – a new spider species for the Czech Republic (Araneae: Hahniidae). *Bohem. Cent.* **32**: 317–320.
- MICHALCO R. & PEKÁR S. 2014: Is different degree of individual specialisation in three spider species caused by distinct selection pressures? *Basic Appl. Ecol.* **15** (6): 496–506. DOI: 10.1016/j.baae.2014.08.003.
- NIEDOBOVÁ J. & ŘEZÁČOVÁ P. 2014: *Odchytové a odběrové metody bezobratlých [Trapping and Capture Methods of Invertebrates]*. Mendelova univerzita v Brně, Brno, 72 pp. (in Czech)
- PEKÁR S. 2014: Is inaccurate mimicry ancestral to accurate in myrmecomorphic spiders (Araneae)? *Biol. J. Linn. Soc.* **113**: 97–111. DOI: 10.1111/bij.12287.
- PEKÁR S., ŠEDO O., LÍZNAROVÁ E., KORENKO S. & ZDRÁHAL Z. 2014: David and Goliath: potent venom of an ant-eating spider (Araneae) enables capture of a giant prey. *Naturwissenschaften* **101** (7): 533–540. DOI: 10.1007/s00114-014-1189-8.
- ŘEZÁČ M., GASPARO F., KRÁL J. & HENEBERG P. 2014: Integrative taxonomy and evolutionary history of a newly revealed spider *Dysdera ninnii* complex (Araneae: Dysderidae). *Zool. J. Linn. Soc.* **172** (2): 451–474. DOI: 10.1111/zoj.12177.
- ŘEZÁČ M. & HENEBERG P. 2014: Conservation status of the only representative of infraorder Mygalomorphae (Araneae) in cultivated regions of Central Europe. *J. Insect Conserv.* **18** (4): 523–537. DOI: 10.1007/s10841-014-9668-y.

- ŠESTÁKOVÁ A. & KRUMPÁL M. 2013: First record of the spider *Gibbaranea omoeda* (Thorell, 1870) to the fauna of Latvia. *Latv. Entomol.* **52**: 96–98.
- ŠESTÁKOVÁ A., MARUSIK Y. M. & OMELKO M. M. 2014: A revision of the Holarctic genus *Larinioides* Caporiacco, 1934 (Araneae: Araneidae). *Zootaxa* **3894** (1): 61–82. DOI: 10.11646/zootaxa.3894.1.6.
- TROPEK R., CERNA I., STRAKA J., KADLEC T., PECH P., TICHANEK F. & SEBEK P. 2014: Restoration management of fly ash deposits crucially influence their conservation potential for terrestrial arthropods. *Ecol. Eng.* **73**: 45–52. DOI: 10.1016/j.ecoleng.2014.09.011.
- TUF I. H. 2013: *Praktika z půdní biologie [Practices in Soil Biology]*. Univerzita Paleckého v Olomouci, Olomouc, 92 pp. (in Czech)

Štíři

- KOVAŘÍK F., KRÁL J., KOŘÍNKOVÁ T. & REYES LERMA A. C. 2014. *Chaerilus hofereki* sp. n. from Vietnam (Scorpiones: Chaerilidae). *Euscorpius* **189**: 1–11.
- KOVAŘÍK F. & TERUEL R. 2014: Three new scorpion species from the Dominican Republic, Greater Antilles (Scorpiones: Buthidae, Scorpionidae). *Euscorpius* **187**: 1–27.
- LOWE G., YAĞMUR E. & KOVAŘÍK F. 2014: A revision of the genus *Leiurus* Ehrenberg, 1828 (Scorpiones: Buthidae) with description of four new species from the Arabian Peninsula. *Euscorpius* **191**: 1–129.
- TERUEL R. & KOVAŘÍK F. 2014: Redescription of *Androctonus bicolor* Ehrenberg, 1828, and description of *Androctonus turieli* sp. n. from Tunisia (Scorpiones: Buthidae). *Euscorpius* **186**: 1–15.
- TERUEL R., KOVAŘÍK F., NAVIDPOUR S. & FET V. 2014: The first record of the genus *Anomalobuthus* Kraepelin, 1900 from Iran, with description of a new species (Scorpiones: Buthidae). *Euscorpius* **192**: 1–10.

Britská bibliografie – The Newsletter 130 a 131

V letním čísle (130) mě zaujal článek s na první pohled nenápadným názvem „Poznámky ke křížáku pruhovanému“. Přitom se na pěti stránkách, což je počet pro The Newsletter značně neobvyklý, dozvíme prakticky vše o jeho biologii! Snad je to reakce na příspěvek Seppa Koponena a kol. o tom, jak Finové tento druh vůbec neumí odlišit od křížáka obecného... V podzimním čísle (131) je křížák pruhovaný zmíněn ještě dvakrát, např. v příspěvku o tom, jak „adoptoval“ síť křížáka obecného.

- BUNN D. 2014: *Argiope bruennichi* taking over the web of *Araneus diadematus*. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 8.
- BUNN D. S. 2014: Notes on *Argiope bruennichi*. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **130**: 2–6.

- DAVIDSON M. 2014: Obituary: James Alexander Stewart 10th June 1926 – 25th September 2014. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 3–4.
- DAWSON I. K. 2014: Water spider apparently sunbathing. *S. R. S. News* **79** In *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **130**: 20.
- GALLON R. C. 2014: African theraphosid spiders in the Hungarian Natural History Museum. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 10.
- HARVEY P. 2014: *Philodromus rufus sens. str.* confirmed in Britain. *S. R. S. News* **80** In *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 12–13.
- KOPONEN S., PAJUNEN T. & FRITZÉN N. R. 2014: Questioning the public: Have you seen a wasp spider? *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **130**: 8.
- OXFORD G. 2014: 'Slip' – no more webs. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 7–8.
- PENNEY D. 2014: Book review: Field Guide to the Spiders of South Africa by Ansie Dippenaar-Schoeman. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **130**: 10–11.
- PENNEY D. & KOOMEN P. 2014: Behavioural mimicry of wasps by the crab spider *Platythomisus* (Thomisidae) with comments on *Argiope bruennichi* (Araneidae). *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 2–3.
- WEARING O. H. 2014: Attendance at the 28th European Congress of Arachnology, Turin, sponsored by the Rod Allison Bursary. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 6–7.
- YOWARD P. J. 2014: Book review: Wolfgang Nentwig, (ed.) *Spider Ecophysiology*, 2013 Springer-Verlag, Heidelberg. pp. x+529., 155 illus., 59 illus. in color. *Newsl. Br. arachnol. Soc.* **131**: 8–9.

Nové knihy

- DIPPENAAR-SCHOEMAN A. 2014: *Field Guide to the Spiders of South Africa*. Lapa Publishers, 432 pp.
- NIEDOBOVÁ J. & ŘEZNIČKOVÁ P. 2014: *Odchyťové a odběrové metody bezobratlých [Trapping and Capture Methods of Invertebrates]*. Mendelova univerzita v Brně, Brno, 72 pp. (in Czech)

25

FOTOKOUTEK

„Pouta lásky“ – spoutaná samička běžníka rodu *Xysticus* během páření (foto R. Šich)

PAVOUK – Zpravodaj České arachnologické společnosti, číslo 37
Vydává: Česká arachnologická společnost
Redakce: Ondřej Machač, Petr Dolejš, Jan Erhart
Adresa redakce: Bratrská 10, 750 02 Přerov
E-mail: pavouk@arachnology.cz, machac.ondra@seznam.cz
ISSN: 1804-7254
Zpracováno v programu: Microsoft Word
Titulní strana: štírek *Mesochelifer resslii* (foto R. Šich)
 Vychází dvakrát ročně. Toto číslo vyšlo 23.12.2014

26